

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 września 2005 r. — DaimlerChrysler przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Sprawa T-325/01 ⁽¹⁾

(Konkurencja — Artykuł 81 WE — Porozumienia — Umowa przedstawicielstwa handlowego — Dystrybucja pojazdów silnikowych — Jednostka gospodarcza — Działania zmierzające do ograniczenia obrotu równoległego pojazdami silnikowymi — Ustalanie cen — Rozporządzenie (WE) nr 1475/95 — Kara pieniężna)

(2005/C 296/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: **DaimlerChrysler AG** (Stuttgart, Niemcy), [przedstawiciel(e): adwokaci R. Bechtold oraz W. Bosch]

Strona pozwana: **Komisja Wspólnot Europejskich**, [przedstawiciel(e): W. Mölls, pełnomocnik, wspierany przez adwokata H.-J. Freunda]

Przedmiot sprawy

Tytułem żądania głównego — wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2002/758/WE z dnia 10 października 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (sprawa COMP/36.264 — Mercedes-Benz) oraz — tytułem żądania ewentualnego — zmniejszenie wymiaru kary pieniężnej nałożonej na mocy tej decyzji

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji 2002/758/WE z dnia 10 października 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (sprawa COMP/36.264 — Mercedes-Benz), utrzymując go jednak w mocy w zakresie w jakim stwierdza, iż spółka Daimler Chrysler AG, jak również spółka Daimler-Benz AG oraz Mercedes-Benz, których jest ona następcą prawnym, dopuściły się samodzielnie lub za pośrednictwem swej spółki-córki Mercedes-Benz Belgium S.A. naruszenia art. 81 ust. 1 WE wynikającego z faktu uczestnictwa w porozumieniach zmierzających do ograniczenia rabatów udzielanych w Belgii, zawartych w dniu 20 kwietnia 1995 r., a uchylonych w dniu 10 czerwca 1999 r.,
- 2) Stwierdza się nieważność art. 2 z wyjątkiem pierwszego zdania.
- 3) Stwierdza się nieważność art. 3 decyzji 2002/758 w zakresie w jakim określa wymiar kary pieniężnej nałożonej na skarżącą na kwotę 71,825 milionów euro.

4) Wymiar kary pieniężnej nałożonej w art. 3 decyzji 2002/758 z tytułu naruszenia dotyczącego ustalania cen w Belgii ustala się na kwotę 9,8 milionów euro.

5) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.

6) Komisja ponosi swoje własne koszty oraz 60 % kosztów poniesionych przez skarżącą. Skarżąca ponosi 40 % swoich własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 16.3.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2005 r. — Sumitomo Chemical i Sumika Fine Chemicals przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-22/02 i T-23/02) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia w sektorze witamin — Decyzja Komisji stwierdzająca ustanie naruszeń i nienakładająca grzywien — Rozporządzenie (EWG) no 2988/74 — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Zasada pewności prawa — Domniemanie niewinności — Uzasadniony interes w stwierdzeniu istnienia naruszeń)

(2005/C 296/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sumitomo Chemical Co. Ltd (Tokio, Japonia) i Sumika Fine Chemicals Co. Ltd (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: M. Klusmann, avocat i V. Turner, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i A. Whelan, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/2/WE z dnia 21 listopada 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.512 — Witaminy) (Dz.U. 2003, L 6, str. 1) w zakresie dotyczącym skarżących

Sentencja wyroku

1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2003/2/WE z dnia 21 listopada 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.512 — Witaminy) w zakresie dotyczącym skarżących.

2) Pozwana zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 109 z 4.5.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2005 r. — Common Market Fertilizers przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-134/03 i T-135/03) (¹)

(Umorzenie należności celnych przywozowych — Art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3319/94 — Wystawienie faktury bezpośrednio importerowi — Pojęcie „grupa ekspertów” w rozumieniu art. 907 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 — Prawo do obrony — „Ewidentne zaniedbanie” w rozumieniu art. 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Obowiązek uzasadnienia)

(2005/C 296/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Common Market Fertilizers SA (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel(-e): A. Sutton, barrister i adwokat N. Flandin]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciel(-e): X. Lewis]

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2002) 5217 wersja ostateczna i C (2002) 5218 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2002 r. uznającej, że umorzenie należności celnych przywozowych nie jest uzasadnione w szczególnym przypadku.

Sentencja wyroku

1) Skargi zostają oddalone.

2) Skarżąca poniesie własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 158 z 5.7.2003

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2005 r. — Rasmussen przeciwko Komisji.

Sprawa T-203/03.) (¹)

(Urzędnicy — Nieprawdziwe oświadczenia o kosztach podróży służbowej — Postępowanie dyscyplinarne — Nagana — System językowy — Tajemnica lekarska)

(2005/C 296/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lars Bo Rasmussen (Hellerup, Dania) [Przedstawiciele: G. Bouneou i F. Frabetti, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: początkowo J. Currall i V. Joris, następnie V. Joris i M. Patkova, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 1 lipca 2002 r. nakładającej na skarżącego dyscyplinarną karę nagany z powodu nieprawdziwych oświadczeń o kosztach podróży służbowej, żądanie zwrotu kwot pobranych jako nadpłacone na podstawie art. 85 regulaminu pracowniczego, a także zadośćuczynienia za krzywdę, jaką skarżący w swoim mniemaniu poniósł

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona

2) Skarżący poniesie swoje własne koszty oraz połowę kosztów Komisji

3) Komisja poniesie połowę swoich własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003